

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **UNIMEX-INVEST s.r.o.**, se sídlem v Ostravě-Porubě, Svojsíkova 2/1596, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2014 č.j. 25816/14/5000-14203-711217, ve věci povolení obnovy řízení,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 1.10.2014 č.j. 25816/14/5000-14203-711217, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 26.3.2014 č.j. 993759/14/3203-05401-809557, kterým bylo zastaveno řízení ve věci návrhu na povolení obnovy řízení.

Žalobce v podané žalobě vymezil tyto žalobní body:

- 1) V žádosti o povolení obnovy řízení byly uvedeny důvody žádosti i vymezení časové osy, v níž byla vedena daňová řízení, jejichž obnovy se žalobce domáhal. Podle žalobce žádost podaná u správce daně dne 30.5.2013 splňovala podmínky stanovené § 70 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, v platném znění (dále jen daňový řád). Správci daně tedy bylo známo, která řízení vede s daňovým subjektem a která jsou ukončena pravomocným rozhodnutím. Výzva správce daně, kterou učinil podle ust. § 74 daňového řádu vůči žalobci, byla tedy nezákonná.
- 2) Žalobce namítl nesprávnost tvrzení žalovaného, že nevěděl, u kterých řízení vedených s žalobcem je obnova řízení požadována. Žalobce však jednoznačně ve své žádosti na povolení obnovy řízení vyjádřil, že se jedná o řízení skončená pravomocným rozhodnutím správce daně.
- 3) Žalobce postupoval podle práva, když se úkonům správce daně bránil způsobem, který mu umožňuje daňový řád, tj. podáním stížnosti, případně žádosti o prošetření vyřízení stížnosti.
- 4) Podání žalobce ze dne 27.2.2014 žalovaný označil nesprávně za nový návrh, ačkoliv se jednalo o doplnění původního návrhu. Původní návrh pak označil za nezpůsobilý k projednání, zatímco druhý návrh byl podán po uplynutí zákonných lhůt stanovených daňovým řádem. Žalobce má za to, že správce daně měl možnost rozhodnout o původně podaném návrhu a jelikož tak neučinil, porušil daňový řád včetně základních zásad správy daní.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a také na platnou právní úpravu, a to zejména ust. § 117 a § 118 daňového řádu, dále § 148 odst. 1 daňového řádu a také ust. § 47 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSDP) a § 264 odst. 4 daňového řádu. Žalovaný zrekapituloval běh lhůt pro vyměření daně v případě daní z příjmů právnických osob žalobce za roky 2005 a 2006 s tím, že běh lhůt v obou případech skončil 31.12.2011, což byl důvod, pro který nelze podle ust. § 119 odst. 4 daňového řádu povolit obnovu nalézacího řízení. Je přitom nerozhodné, zda uplynula i šestiměsíční subjektivní lhůta pro podání návrhu (§ 118 odst. 2 daňového řádu). I kdyby byl žalobcův návrh na povolení obnovy řízení podaný dne 30.5.2013 shledán bezvadným, nebylo by možno obnovu řízení v předmětných případech povolit z důvodu uplynutí objektivní lhůty. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ust. § 75 odst. 2 s.ř.s.).

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že dne 30.5.2013 byl správci daně doručen podnět žalobce k zahájení obnovy řízení, v němž žalobce uvedl, že od května roku 2010 dosud s ním je vedena řada daňových řízení, která měla svůj původ ve vymazání jednatelů žalobce P. N. z obchodního rejstříku. Na základě usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8.11.2012 sp. zn. C 23764-RD24/KSOS byl P. N.

zapsán jako jednatel žalobce s tím, že den vzniku funkce je 8.1.2001. Ze zápisu provedeného dne 3.5.2013 plyne, že jmenovaný byl statutárním zástupcem žalobce nepřerušeně od jeho vzniku. S ohledem na tuto skutečnost navrhl žalobce, aby správce daně obnovil veškerá daňová řízení. Výzvou ze dne 12.6.2013 byl žalobce vyzván k odstranění vad podání, neboť není zřejmé, která daňová řízení podle ust. § 134 daňového řádu žalobce navrhuje obnovit. Současně byla žalobci stanovena lhůta 15 dnů k odstranění vad podání. Výzva učiněná podle ust. § 74 daňového řádu obsahuje také poučení, že nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným ve smyslu ust. § 74 odst. 3 daňového řádu. Vyrozuměním ze dne 1.7.2013 č.j. 2032671/13/3203-05400-803417 byl žalobce vyrozuměn o neúčinnosti podání, které učinil dne 29.5.2013, když lhůta k odstranění vad podání určená výzvou ze dne 12.6.2013, která byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 13.6.2013, uplynula marně dne 28.6.2013, aniž by žalobce svůj návrh doplnil. Dne 26.2.2014 bylo správci daně doručeno podání žalobce označené „doplnění podnětu k zahájení obnovy řízení“, v jehož textu žalobce uvedl, že navazuje na podání z 29.5.2013. Dále žalobce uvedl, že na základě podané stížnosti a následného přípisu žalovaného, který stížnost uznal jako částečně důvodnou, správce daně zaslal žalobci sdělení ze dne 11.2.2014 č.j. 526251/14/3203-20300-806170, v němž žalobci sdělil, že stížnost je nedůvodná, ale současně zaslal výčet pravomocných rozhodnutí, která byla vedena s žalobcem jako daňovým subjektem v době od 28.5.2010 do 3.5.2013, tj. v době, kdy jednatel nebyl zapsán v obchodním rejstříku. Z uvedeného žalobce dovodil, že všechna daňová řízení, která jsou uvedena ve sdělení správce daně, jsou zatížena vadou neplatného doručení, když daňový subjekt neměl jednatele, jemuž by bylo řádně doručeno. Proto žalobce upřesnil, že požaduje obnovení řízení ve věcech doměření daní z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2005 a 2006 včetně daňového penále, řízení o uložení pokuty za opožděné tvrzení daně za rok 2010 a za rok 2011 a případných souvisejících řízení o úroku z prodlení. Správce daně I. stupně rozhodnutím ze dne 26.3.2014 č.j. 993759/14/3203-05401-89557 rozhodl o zastavení řízení ve věci návrhu na obnovu řízení ukončeného pravomocným rozhodnutím Finančního úřadu Ostrava III č.j. 90042/10/390911806486 ze dne 31.5.2010, č.j. 90106/10/390911806486 ze dne 31.5.2010 (v obou případech rozhodnutí o odvolání), č.j. 93052/10/390911806486 ze dne 16.6.2010, č.j. 120612/10/390911806486 ze dne 8.11.2010 a č.j. 120608/10/390911806486 ze dne 9.11.2010 (ve všech třech případech platební výměr na daňové penále). V odůvodnění napadeného rozhodnutí správní orgán I. stupně vyhodnotil návrh na povolení obnovy řízení podaný dne 26.2.2014 z pohledu subjektivní i objektivní lhůty, přičemž dospěl k závěru, že návrh byl žalobcem podán po uplynutí obou zákonných lhůt. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného. Součástí správního spisu je také rozhodnutí ze dne 15.7.2008 č.j. 110528/08/390931/1581, jímž byla u žalobce zahájena daňová kontrola na daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2004, 2005 a 2006 a dále dodatečné platební výměry ze dne 22.4.2009 č.j. 73802/09/390912805098 a č.j. 73937/09/390912805098, jimiž byly žalobci dodatečně vyměřeny daně z příjmů právnických osob za roky 2005 a 2006. O odvolání žalobce proti těmto rozhodnutím správce daně bylo rozhodnuto tímtéž správním orgánem ze dne 31.5.2010 pod č.j. 90042/10/390911806486 a č.j. 90106/10/390911806486 tak, že odvoláním bylo částečně vyhověno. Rozhodnutí nabyla právní moci dne 30.7.2010.

Podle ust. § 118 odst. 1 až 3 daňového řádu návrh na povolení obnovy řízení se podává u správce daně, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Návrh lze podat do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o důvodech obnovy řízení. V návrhu musí být uvedeny okolnosti svědčící o jeho důvodnosti a o dodržení lhůty pro podání návrhu na povolení obnovy řízení.

Podle ust. § 119 odst. 4 věty první daňového řádu obnovu nalézacího řízení lze povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně.

Podle ust. § 148 odst. 1 věty první daňového řádu daň nelze stanovit po uplynutí lhůty pro stanovení daně, která činí 3 roky.

Podle ust. § 264 odst. 4 daňového řádu platí, že běh a délka lhůty pro vyměření, která započala podle dosavadních právních předpisů a neskončila do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne uplynutí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle ustanovení tohoto zákona, která upravují lhůtu pro stanovení daně; okamžik počátku běhu této lhůty určený podle dosavadních právních předpisů zůstává zachován.

Podle ust. § 47 odst. 1 ZSDP nelze daň vyměřit ani doměřit, či přiznat nárok na daňový odpočet po uplynutí tří let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla daňová povinnost, nebo do tří let od vzniku daňové povinnosti u těch daní, které nemají zdaňovací období.

Podle ust. § 47 odst. 2 ZSDP byl-li před uplynutím této lhůty učiněn úkon směřující k vyměření daně nebo jejímu dodatečnému ustanovení, běží tříletá lhůta znovu od konce roku, v němž byl daňový subjekt o tomto úkonu zpraven. Vyměřit a doměřit daň lze nejpozději do 10 let od konce zdaňovacího období, v němž vznikla povinnost podat daňové přiznání nebo hlášení, nebo v němž vznikla daňová povinnost, aniž by zde byla současně povinnost daňové přiznání nebo hlášení podat.

Obsahem správního spisu má krajský soud za prokázané, že dle předchozí právní úpravy, tj. ust. § 47 odst. 1 ZSDP by v případě daní z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2005 a 2006 uplynula tříletá lhůta pro jejich vyměření dnem 31.12.2008. Správcem daně však byl v roce 2008 učiněn úkon směřující k dodatečnému stanovení daně za roky 2005 a 2006. Tímto úkonem bylo zahájení daňové kontroly rozhodnutím ze dne 15.7.2008 č.j. 110528/08/390931/1581. Na základě této skutečnosti běžela ve smyslu ust. § 47 odst. 2 ZSDP tříletá lhůta znovu a její konec připadl na 31.12.2011, a to u obou daní. Běh lhůt a jejich délka se řídily po změně právní úpravy, tj. vydání daňového řádu přechodným ustanovením § 264 odst. 4 daňového řádu. Jelikož nenastaly žádné další právní skutečnosti, které by ovlivnily běh lhůty pro vyměření daně z příjmů právnických osob žalobce za roky 2005 a 2006, běh lhůty v obou případech skončil již uvedeným dnem 31.12.2011. Ve smyslu ust. § 119 odst. 4 daňového řádu lze obnovu nalézacího řízení povolit nebo nařídit, pokud neuplynula lhůta pro stanovení daně. Podal-li žalobce svůj první návrh na povolení obnovy řízení dne 30.5.2013, učinil tak jednoznačně po uplynutí lhůty pro stanovení daně a již z tohoto důvodu nebylo možno obnovu nalézacího řízení povolit. Jak správně uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě subjektivní lhůta 6 měsíců pro podání návrhu na obnovu řízení je již bez jakéhokoliv právního významu, neboť nemůže zákonným způsobem běžet mimo rámec lhůty objektivní.

Jelikož na tomto objektivním skutkovém a právním stavu nelze nic změnit, nepřistoupil krajský soud k provedení žalobcem navrženého důkazu výsledkem jeho jednatele, případně výsledkem dalším osob.

Na základě uvedené argumentace shledal krajský soud žalobní body vymezené žalobcem v podané žalobě bezdůvodnými, a proto v souladu s ust. 87 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. září 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu